

Paraplymordet

Kategori: Anmeldelser

Visninger: 207

Del artikel: [f](#) [t](#) [in](#)

Ulrik Skotte

Paraplymordet

Gyldendal. 370 sider. 299,95 kr.

Den 11. september 1978 blev den bulgarske systemkritiker Georgi Markov myrdet på Waterloo Bridge i London. En lille titaniumkugle med giftstoffet Ricin blev skudt ind i benet på Markov ved hjælp af en specialbygget paraply. Ulrik Skotte har forfulgt og arbejdet fokuseret med alle facetterne af mordet gennem mange år. Bogen er en anderledes og vedholdende spionagebog

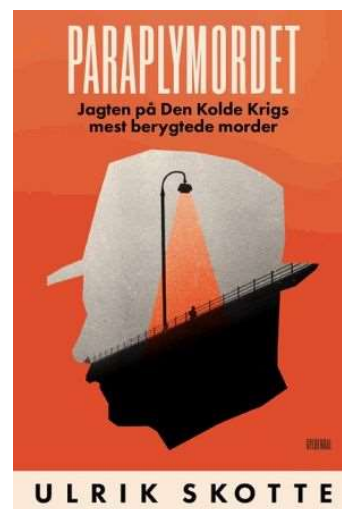
Af Michael Koch

En del år efter giftmordet på Georgi Markov begyndte Ulrik Skotte, en ung og energisk journalist, at interessere sig brændende for sagen. Skotte blev kontaktet af filminstruktør Franco Invernizzi, som ønskede at producere en film om mordet på Francesco Gullino. Ideen opstod så om at skrive en bog om paraplymordet, hvilket Ulrik Skotte gjorde efter mange års interesse og arbejde for at afsløre, hvem der reelt var manden bag mordet.

Det kom til at tage mange år, før der kom tv-programmer ud af arbejdet. Den første bog om paraplymordet, som var på engelsk tog ligeledes mange år at skrive. Nu er den bog oversat og er netop udgivet. Men hvem var det så, der førte paraplyen den skæbnsvangre dag i september 1978? Det er det store spørgsmål, der er brugt mange år på at forsøge at besvare.

Georgi Markov var en bulgarsk forfatter, aktivist og dramatiker. Han var dog også kritiker af sytem og diktatur i Bulgarien. Bulgarien var ledet af Todor Zhivkov, som var den længst siddende østblokdiktator og leder af landet. Han var også kendt som "Nummer ét". Markov skulle ryddes af vejen, men antagelig kunne Bulgarien ikke selv stå for en udspekuleret likvidering, og man skønnede vist ikke, at det var synderlig godt at skyde en mand på åben gade i London. Derfor antager forfatteren, at man fik hjælp af et specielt laboratorium i Sovjet, som åbenbart mestrede at producere en meget lille titaniumkugle, som blev fyldt med giftstoffet risin.

Bogen kredser meget omkring filminstruktøren, Skotte og en kriminel hovedmistænkt af mordet på Markov, nemlig Francesco Gullino. Desværre er det ikke ligetil at fastslå, hvem der rent faktisk stod bag, og hvem der førte paraplyen. Bogen indikerer, at man tror, det var Gullino. Den berømte

paraply var en specialbygget kombination af en klassisk paraply og en anordning til at holde på en lille kugle, en affyringsanordning og en form for fjedder, der sendte kuglen afsted.

Fakta var dog, at Markov mærkede noget på sit ben, men han blev først syg senere. Han blev indlagt og fik meget høj feber, for kort efter at gå bort, uden at lægerne kunne stille noget som helst op. Under obduktionen fandt man den lille kugle som kunne indeholde giften. Bogen gør meget ud af, hvem der kunne have fremstillet den og antager også her, at det var Gullino, der stod bag. Men forfatter og filminstruktør fik aldrig Gullino til at indrømme at være manden med paraplyen.

Mange gange bygger bogen op til en afsløring, et svar, eller noget lignende for så at beskrive, hvorfor det ikke udløste svar på vigtige spørgsmål. Et eksempel er mødet med en dansk efterretningsmand, hvor der over en del sider bygges op til mødet, hvad man håber at få ud af det, og hvilke afsløringer der måske kan fås via denne ældre herre. Desværre viste det sig blot, at pågældende ikke kunne eller ville tale med forfatteren af bogen. Det er der jo ikke noget at gøre ved, forfatteren kan ikke trylle svar ud af interessante personer med viden om den påståede paraplymorder Francesco Gullino. Det er blot mange gange gennem bogen, at forfatteren og hans kontakter og ansatte ikke får de eftertragtede svar på, hvem der var involveret i mordet på Georgi Markov. Det ødelægger ikke underholdningsværdien af bogen, men desværre er det lidt trættende, når læseren efterhånden gerne vil have lidt faktabaserede svar på, hvem der var Piccadilly, morderen bag giftmordet på Georgi Markov i London.

Bogen er velskrevet og underholdende omend lidt langtrukket, da den desværre efterlader læseren med en fornemmelse af ikke at være kommet videre. Det er naturligvis lidt ærgerligt efter 370 siders læsning.

[Historie-online.dk, den 30. april 2025]

SE RELATEREDE ARTIKLER

MORDET I VESTERMARIE

FORBRYDELSENS ANSIGT

BAG TREMMER

Museumsnumre 123 - Bold og boldspil

Ole Mortensøn fortæller om de populære boldspil

